கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.

வித்தியாரத்நாகரம் பிரஸில்
பதிப்பித்தது.
1932
இதன் விலை] சென்னை. [அணா-4.

[illegible]

உ

பெரிய எழுத்து

கதிரேசன் பேரில்

ஆனந்தக் களிப்பு

A. S. ஜெகதீசக்கோன்,

பப்ளிஷர் & புக்ஸெல்லர்,

47, வடக்காவணிமூலவீதி :: மதுரை.

இதன் விலை] 1952 [அணா 0—12—0

ஈசன் பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ், மதுரை-52.

உ

கடவுள் துணை.

கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக் களிப்பு.

காப்பு.

குருவிருத்தம்.

வெற்றிமாமயில் வேலவர்மீதினிற்
சத்தியானந்தச் சிந்துபுகழ்ந்திட
சத்திவாலை யருள்திருமாமத
அத்திமாமுக னைங்கரன்காப்பதாம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

தானந் தனா தந்த னானா—தந்த
தானா தானா னாதந்த னானா.

சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும்-வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன்மீதி லென்னாளும்
பார்புகழ வேதுதி சிறக்க-எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள்பெருக்க

தானந்த நடனமயி லேறுஞ்-சுவாமி
சரஹணபவானந்தன் மீதிலருள்சேரும்
ஆனந்தக் களிப்பிதனைப் பாட-கயிலை
யாளிமல ரடியைநா னனுதினந்தேட
சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே-யிந்தத்
தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்செயம் பெறவே
கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம்-எங்கள்
கண்ணரரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக்களிப்பாம்
திசைமெய்த்த புகழ்கொண்டு நாளும்-நல்ல
செல்வமி யாபார தர்மமதுவாழும்
வைசியகுல நகரத்தார் தானே-வந்து
வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சன்னதியில்நானே
சொன்னகவி தன்னையரங் கேற்ற-வதனில்
சொற்பிழைகள் வாராம லென்னையுமேகாத்த
நன்னய மிகுந்த தெய்வானை-யம்மன்
நற்கமல ரடியிணையை நான்றுதிப்பேனே
அருமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும்-வள்ளி
யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும்வேணும்
குறுமுனியைப் பணிந்துகவி கூற-அதற்கு
குறைகளொன்றும் வாராமல் சபையிலறங்கேற்ற
சீதையால் ராமனு முன்னாலே-வந்து
தெர்ப்ப சயனஞ்செய்ய திருப்புல்லாணியிலே
நாதனருள் கங்கைகுல சீலன்-தங்கம்
ராம சாமிசொன்ன கவிக்கு கந்தன்வேலன்
எச்சரிக்கை யென்றிடும்பன் கூற-வந்து
இருபுறமுங் காவடிகள் நின்றுவிளையாட
பச்சை மயிலேறியருள் சீலன்-நித்தியம்
பக்ஷம்வைத் தென்கலி யகற்றும்வடிவேலன்
தென்கதிர் மானகர் விளங்க-வந்த
தேவாதி தேவர்ஜெயங் கூறியேமுழங்க
அன்பான சன்னதி யிலங்க-கதியை
ஆறுமுக வேலருட மாபதிதுலங்க
முன்னாலே கோபுர முகப்பும்-எங்கள்
முருகேசன் கோவில்முழுச் செம்பால்வகுப்பும்

அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம்-வள்ளியம்மை
யவள்பதந் தடித்துவிளை யாடிடுங்கூடம்
மூதண்ட யோகபதி யேறும்-கதிரை
முத்துலிங்க சுவாமியுட சன்னதியைப்பாரும்
நாதமொடு கீதமு முழங்க-வசிய
நகரத்தார் கட்டிவைத்த சத்திரம்விளங்க
காணிக்கை கொண்டுவெகு கோடி-ஜனங்கள்
கதிரேசன் சன்னதிக்கி வருவார்கள்தேடி
மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்துநிதங்கூட
பொன்னலங் காரநகர் வாசம்-எங்கும்
புகழ்பெற்ற நவரத்ன மேவிளையுந்தேசம்
சொர்னமிகு கதிரைவளமெத்த-தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம் வானுலகுதித்த
இந்திரனுட யேவலனாலே-வந்த
ஏழுமேகமு மொன்று கூடியேமேலே
சந்திரனென வாகவுமே வோங்கி-சத்த
சாகர மதிலித்தாவி தண்ணீரைவாங்கி
மாலென விசும்பிடை படர்ந்து-முகில்கள்
மண்டியே கெற்சித்து மின்னலுமடர்ந்து
நாலுதிசைநாடியே தெளிந்து-கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழை மாரிகள் பொழிந்து
ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து-வயல்க
ளெங்கெங்கு மேகன்னல் சென்னலும்வளர்ந்து
வீரிய மிகுந்தமு நத்தின்-நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந்தோண
தளியே பழுத்துதிருவாவும்-அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே-கொக்குகளுமேவும்
இனியமலர் வாசனைகள் தேடும்-விறென்
றிருபத்து நாலுகால் வண்டினங்கூடும்
நாகமது நாகமதிலேறும்-ஐய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும்பாரும்
நாகமலர் சோகுமலர் முல்லை-யிந்த
நாட்டினிலே மலைபகடுக் கொருகொம்புமில்லை

முல்லையிரு வாட்சிக ளெடுத்து-அந்த
முல்லையிலே யிதழில்லா மடவார்தொடுத்து
வல்லவினை தீரவெனத்தேடி-பாது
வள்ளிதெய்வானைக் கிடுவார்கள்கோடி
சதுர்மறையும் புகழ்தேவ ரிங்கே-வந்து
தான்வாசஞ் செய்கதிரை மாணிக்ககெங்கை
இதிலே நீராடுவதும் சித்தி-ஜென்மம்
ஈடேறும் சாயுச்சிய பதவியிலேமூத்தி
கோலமா மலையழகைப்பாரும்-கதிரை
குமரேச னருளாலே வல்வினைகள் தீரும்
மூலகணபதிக்கிளைய வாகன்-கதியை
முத்துலிங்கோருக் கருள்செய்தயோகன்
மாமேவும் புலிபுகழுந் தேட்டான்-கதிரை
மகிமைகளைச்சேட னளவிடமாட்டான்
பூமேவுங்குழல்வள்ளி நேயன்-சுவாமி
புண்ணியன்தேவருக்கும் மனிதருக்கும்நாயன்
பச்சைமால்தனக்கு மருகோனே-சுவாமி
பழனிமலைமீதினிலே மேவுமுருகோனே
வச்சிராயுதன் தம்பி மருகா-உந்தன்
மலரடியெனக்கு நிதந் தரவேணுமுருகா
நவவீரர் துணையான குகனே-நம்பி
நாராயணன் றங்கை யபிராமிமகனே
நவமணியணிந்த வொளிமூவர்-நின்று
நடனமிடுமயிலேறி யெனைவந்துகாவா
கனக்குண்டலமிட்ட நீதா-சுவாமி
கார்த்திகேயாலட்சம் படைவீரர்தானே
நனமேருபாக்கியமருள் வேலா-எங்கும்
சர்வபரிபூரண னந்தசிவபாலா
ஓராறுமங்கையர்கள் சேயன்-பவனி
ஒய்யாரமாகமயில் மீதுலவுதூயன்
ஈராறுபன்னிகை யாண்டி-புவன
மெங்கெங்குமேதுதி மிகுந்தமெய்யாண்டி
ஆண்டிபொன்னாண்டிசிலை யாண்டி-பழனி
யாண்டிமலையாண்டிசிலை யாண்டியிவனாண்டி

ஆண்டிமகனாண்டியிவ னாண்டி-நதிகள்
அழகானசாமிமலை திருப்பரங்குன் றாண்டி
சிக்கல்புரவச்சேரி யாண்டி-சுவாமி
திருச்செந்தூரெட்டிகுடி குன்றைக்குடியாண்டி
மிக்கதிருவேரகத் தாண்டி-கதிரை
மேவிவளர்வேல்முருக னாறுமுகத்தாண்டி
சோலைமலைகழுகுமலை யாண்டி-நல்ல
தோகைமலைவிராலிமலை சென்னிமலையாண்டி
வாலையருள்பெற்றவடி வேலா-முனிவர்
மாதவர்க்கேயெந்த நாளுமனுகூலா
விடவரவுபடமும் விசைகெடவும்-படியே
வடவரைகள்கிடுகிடெனகெஜமுமரைபடவும்
கடல்சுவரகதிர்மதி கலங்க-தாவி
கனவேகமாகவரு மயில்மீதிலங்க
மேலாகிவிளையாடு மெய்யா-வெற்றி
காலாயுதத்தையு மெடுத்தமுருகையா
சாலோகசாமீபமென் னும்-சுவாமி
சாரூபசாயுச்சிய பதவியிலேமூன் னும்
ஆகவேநின்றபர நாதா-என்னை
ஆதரித்தாளவர வேணுங்குருநாதா
தாகமாயிருக்குதுனைக் காண-வந்த
சுவாமிவருவாயெனது கண்ணெதிரேதோண
அரகராவேலனே நமாவோம்-சுவாமி
ஆறுமுகமாய்வந்த வடிவேநமாவோம்
அரகராமுருகா நமாவோம்-வாலை
யம்பிகைபராசத்தி மைந்தாநமாவோம்
அரகராகுகனே நமாவோம்-சுவாமி
அன்பருக்கன்பான பொருளேநமாவோம்
அரகராதேவா நமாவோம்-சுவாமி
அகிலபுவனத்திலும் நிறைந்தாய்நமாவோம்
மயிலேறுமொழிலா நமாவோம்-பொதிகை
மலைமேவுந்தமிழ்முனிவன் குருவேநமாவோம்
மயிலேறுங்கந்தா நமாவோம்-வட்ட
வடவாலில்மேவுமால் மருகாநமாவோம்

மயிலேறும்நாதா நமாவோம்-சுவாமி
மலைமேவும்பரமனுட குருவே நமாவோம்
மயிலேறுகின்றாய் நமாவோம்-தங்க
வடிவானவேலதுவுகந்தாய் நமாவோம்
திரிபுரபவாவோ நமாவோம்-வள்ளி
பாகனேபவனொழி பவாவா நமாவோம்
பரிபுரபவாவா நமாவோம்-வள்ளி
பாகனேபவனொழி பவாவா நமாவோம்
சரஹணபவாவா நமாவோம்-கந்த
சுவாமியேசயலொழி பவாவா நமாவோம்
தருமதுரையே நீருமென்னை-நல்ல
தருணமிதுகாணிந்த வேளையிலேயென்னை
காவவுன்னீரடிகள் தன்னை-நான்
கண்டெனதுகலிதீர வந்துமென்முன்னை
வாவென்றுசொல்லமன மில்லையோ-உமக்கு
வள்ளிதெய்வானைவிடை தந்தனுப்பவில்லையோ
தஞ்சமென்றேனே யுனக்கு-எனது
சஞ்சலமென்னுங்கலியைத் தீர்ப்பாயெனக்கு
அஞ்சறிவுமான நாயகனே-சுவாமி
அகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்டநாயகனே
உன்கிருபைதந்துமே கண்பாரும்-இந்த
உலகமுழுதாள்பவனே யென்கலியைத்தீரும்
அன்புபெரு வானரராஜன்-சுவாமி
அடியனுன்னடியிணைக் காணநீராரா
வாவாயென்றேவா நீயென்றே-சுவாமி
வடிவேலாவாவாவெனத் தொழுதுநின்றே
எவன்றேடினாலுந் தேடட்டும்-நமக்
கென்சொல்லிக் கவிபாடினாலும் பாடட்டும்
நமக்கென்னவென் றிருக்கிறீரே-சுவாமி
ஞாயமோநானுமுறை யிட்டதறியீரோ
உனக்குமனமிரங்காததேது-எங்க
ளுத்தமிதுரந்தரியின் பாலாயிப்போது
ஐயா நீ கிருபைசெய்தாலே-இந்த
அகிலாண்டகோடி பூமண்டலத்தின்மேலே

மெய்யானசரிதையிலனேகர்-அதற்கு
மேலானகிருபையி லிருப்பவரனேகர்
தவயோகக்காரர்வெகு வெள்ளம்-அங்கு
தங்கியேயிருப்பவர்க ளோமகாவெள்ளம்
அவர்களைப்போல் நான்பிறந்தஇலையோ-சுவாமிக்
காளாகவெனக்குவிதி வயனெழுதவிலையோ
அன்னையவளீன்றெடுத்த கெதியோ-எனக்கு
ஆதியிலேமுன்னவர்கள் செய்துவந்தசதியோ
என்னகுறையிருந்தாலுந் தீர்த்து-உந்தன்
இணையடிக்கியாளாக மென்னையுமேசேர்த்து
ஆளாக்கியாளலாகாதோ-எந்த
னகந்தனிலே நீயிருந்துவாழலாகாதோ
பாழானமனங்குவியு திலையே-என்ன
பாவமோவதிலிருக்கும் பிசகுதெரியலையே
வஞ்சகமில்லாமலே கண்பாரும்-முடிவில்
மறலியுடதூதரென்னை வருந்தாமல்காரும்
அஞ்சுதலையாராருளுந் துரையே-உமக்கு
அஞ்சுதலையாய்வேத னிருந்ததுவுஞ்சரியே
ஆறுதலைக் கண்டண்டரய்யா-பின்பு
ஆறுதலையார்ப்பதியை யாண்டாரேமெய்யா
ஆறுபடைவீட்டுக்கதிகாரா-வந்த
அசுரருடனஞ்சாத போர்புரியும்வீரா
சத்தியுமைபாலகனே-உந்தன்
தாசனுக்குதாசனெனைக் கார்ப்பதர்க்கே நீ
சுத்தபரிபூரணுவுன்னை-ஒதி
துதிக்குமடியார்க்குமடி யாகவருளென்னை
பொய்யாதவாழ்வருளாய்வேலா-கந்தை
ஐயாவேயெனையாளுந் தேவாதிதேவா
ஒய்யாரமான முருகோனே-வந்த
உற்பவமெனுந்துதியை செப்புவேனே
உரமான வசுரரிடராலே-தேவ
ரோடிமுறையிட்டாரே கைலைமலைமேலே
அரனசுரர் மேற்கோபமாகி-கைலை
யாளிவிழிதனிலே யொருபொறிசிதறியேகி

சரஹணப்பொய்கையிலமர்ந்து- அதுவுஞ்
சந்திரோதயம்போலே பாலனெனவந்து
உருவாகிமலர்மீதிலானர்-எங்கள்
ஓம்நமசிவாயரெனும் பரமனருள்மகனர்
அப்பவேசென்னியோ ராருய்-மெத்த
வழகானசெந்திரு புயங்களீராருய்
உற்பவமானபனிரண்டு-விழிகள்
ஒளிவாகிவோராரு பெணகள்பாலுண்டு
அயனையுஞ்சிறையினில் விடுத்தான்-கந்த
னரனுக்கு வுபதேசஞ் சொல்லியேகொடுத்தான்
கயமகாசூரன் முதலோரை கந்தன்
கைவேலினலவர்கள் கருவறுத்தாரே
தங்கவடிவேலலங்காரன்-மாது
தையல்தெய்வானைமண மேவுசிங்காரன்
தென்கதிரை மானக ரிலங்குப்-சுவாமி
சிங்காரமாயுனது வருள்கிருபை பொங்கும்
சித்தமு மகிழ்ந்துவரும் லோலன்-வள்ளி
தெய்வானைக்கிணையான சித்ரமயில்வேலன்
சத்திவேலாயுதமு முடையான்-பூண்ட
தண்டைகள்கலீரெனவே வந்தருளும்நடையான்
கடகமெனு மானதிங்களிலே-எங்கள்
கதிரோன்திருவிழா பவனிவருகையிலே
கடல்போலபேரிகை முழங்க-விருது
கட்டியமிருபுறமு மருகேதயங்க
செங்காவிப்பட்டாலே கோடி-கொடிகள்
ஜெண்டாவுமாலவட்டக் குடைகள்பலகோடி
மங்காத சாமரைகள் கோடி-வீசி
வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர்கோடி
சேர்க்கையாய்முரசுசங்கூத-நல்ல
செந்தீ வளர்ப்பவர்கள் நான்மறையோத
பார்க்கவெகு மாமுனிவர்வரவே-கவிகள்
பாடியே வரகரா வென்றுபுகழ் பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைகளிலங்க-மொய்த்த
அழகான வாலாத்தி தீபமே துலங்க

மாணிக்கப்பேழையி லுகந்தார்-கந்தன்
மதயானை மேலேறியே பவனிவந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப்பாரும்-சுவாமி
மாணிக்கப்பேழையி லுகந்ததையும்பாரும்
சதிர்காம திருவிழா நேத்தி-எங்கள்
கந்தனுமுகந்ததிரு வாபரணஞ்சாத்தி
கரியுலவு வனமூடு சென்று-செல்லக்
கதிர்காமம் போய்வந்து நீராறுப்பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி-கந்த
சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன்கூடி
வாரிபோல்பெருகி நீரோடி-வார
மாணிக்க கெங்கையிலே வந்துநீராடி.
கூரான வடிவேல்சுமந்து-எங்கள்
குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியேயுகந்து
புள்ளிமயில்வேலா விரைவாக-சென்று
பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்குள்ளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக்கண்டு-வாரு
மணவாளரென்றடி பணிந்தன்புகொண்டு
சித்ரமணி மலரணையில் தாவி-நல்ல
செங்கமலர்க்கரத்தா லணைத்திலர்கள் மேவி
கொத்துமுத்துநத்துவளை திருத்தி-இவர்கள்
குளிர்ந்தகமக மெனமலர் வாசனைகள்பொருந்தி
இங்கிர்த மணாளகுண நீதா-யெனக்கு
இனியசுகபோகமத லீலாவினோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா-சுவாமி
யெனக்கிரங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசுவாசா
அத்தைபெற்ற முத்தேயெங்கோனே-யென்ற
ஆரணங்கை யுபசரித்து தேனேயம்மானே
முத்திரையிட்டிலங்கு கொங்கையாலே-வள்ளி
மோகணமே யென்றந்த வேலவர்கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்தமண வாசன்-எங்கள்
கட்டழகி வள்ளிதனை பார்த்துமதபோஜன்
சலதரத்தைப் பழித்தகுழ லாளே-இந்திர
தனுவோவென் றதிசயிக்கும் புருவநுதலாளே

எந்தனுக்கிசைந்த மனையாளே-வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக் குகந்ததுணையாளே
வந்துநெருநேர மாகுதடி-யெந்தன்
மாதுதெய்வானையெனத் தேடிடுவாள் நாடி
போய்வாரேன் விடைதாடியென்ன-வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமிநீர்சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு-நான்
போய்வாரமென்று சொன்ன வகைதானென்னபேச்சு
அங்கேபோய் செலுத்துமதிகாரம்-யெந்த
னரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோவீரம்
இங்கிரண்டு நாளிருந்துபோனால்-சுவாமி
என்னகுறை வாசிவிடுங் காணுமுமக்கதனால்
என்மனைவி யிருக்கையிலே யவளேன்-உம்மை
யேன்தேடவேண்டியது உம்மை
உண்மையெனக் கின்னதென்றுதானே-சுவாமி
உரையுமென வேலவரும் வள்ளியென்மானே
இங்கேவந்து நானிருப்பதாலே-யென்னை
யெங்கேயோ வென்றுதெய் வானையொருக்காலே
மங்கையருந் தேடுவா ளின்று-யெனக்கு
வள்ளிநீவிடைதாடி போய்வாறேனென்று
இவர்கூற வள்ளிமின்னளே-சுவாமி
யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம் நாளை
அவசரமுமக்கென்னயங்கே-சுவாமி
ஆனாலு நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிடமாட்டேன்-மூத்த
குடியாளுக்கஞ்சிநான் பயப்படவுமாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானைவரட்டும்-யென்றும்
செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்
பார்த்தோதடி வள்ளிமானே-சற்றும்
பாராம லிம்மொழிகளேன் சொல்லுவானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி-தெய்வ
யானைக்கு நிகராவாரோ பெண்கள்கோடி
சொந்தமாய் கிருபைபாராட்டி-அந்த
தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலைசூட்டி

வந்தபடியாலவ ளுனக்கு-மூந்தி
வந்தவளுமானதால் நானுமவளுக்கு
அடக்கமா யிருப்பதுவே சிலாக்கியம்-வள்ளி
ஆனாலுமில்லறத்துக் கதுதானே யோக்கியம்
மடற்கொடி தெய்வானையவ ளிங்கே-நானும்
வந்தவகைதெரியாது தேடுவாளங்கே
போகவிடைதாவென வதட்ட-யெங்கள்
பூவையெனுங்குறமாதுக் கதிகோபமூட்ட
மாகனகமேடையி லிலங்கும்-உமது
மனையாட்டி மூத்தகுடி யாளெனவிளங்கும்
தெய்வானை சொந்தமாய் போச்சோ-நானுந்
திருட்டுத்தனமாய்வநத கள்ளிபோலாச்சோ
கைமாயஞ்செய்தோமோ நாங்கள்-ஒருவர்
காணாதேமாலையிட்டு வந்திரோவுங்கள்
சாதியாரேசுவாரோகாண்- நீருந்
தலைமறையயென்மனைக்கி வருவானேஎன்னகாண்
ஆதியிலேயெனையு நினைத்து-வந்த
தறியாளோ தெய்வானை யும்மையுமழைத்து
கூட்டிவந்த நாரதரைக்கேளும்-வனத்தில்
குளத்தருகி லேமிகுந்த கரடிபுலிவாழும்
காட்டினிலுமக்குதவி செய்தார்-வுங்களண்ணன்
கணபதியைக் கேட்டாலுஞ் சத்தியமாய்ச்சொல்வார்
வாதலங்கள் செய்சபைமுன்னாலே-வைத்து
தெய்வயானை யைத்தாலி கட்டினதினாலே
அவள்மாத்திரஞ் சொந்தக் கிளையோ-சுவாமி
ஆனாலும் தான்கிழக்கு முகமிருக்கவில்லையோ
வள்ளியிவைசொல்லவே திகைத்து-சென்னல்
வளமான தென்கதிரை வேலனும்நகைத்து
கள்ளிபோல் வீணிரையாதே-பொல்லாக்
கசடானகுறவருட சாதியொளியாதே
இரண்டுசமு சாரமாகாது-யென்று
நீணிலத்திற் சொல்வது சரியானதோது
வண்டர்குல மானேயுனை நாடி-வந்த
மணவாளனுக் கெதிர்கள் பேசலாமோடி

நில்லுநான்போய்வாரே னென்று-சொன்ன
நினைவறிந்து வள்ளியவள் சீறியெதிர் நின்று
வல்லபமுமக்கென்ன காணும்-எனக்கு
வகைசொல்லி யப்பாலே நீர்போகவேணும்
என்சமர்த்தைப்பாருமினி யென்றே-வள்ளி
இடைதனிலேசேலையை யிருக்கியெதிர்கொண்டே
அன்புறநெருங்குவது கண்டார்-வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறேனென்றார்
சொல்லுகிற சமாச்சார மென்ன-உமது
தொழிலைதான் னெடுகிலு மறிந்துமினியென்ன
நல்லதினி மேற்கொண்டுபார்ப்போம்-உமது
ஞாயமதைதேவசபையிலே சொல்லிக்கேழ்ப்போம்
தேவசபையிலே சொல்லிப்பாரு-அவற்கு
தெரியுமடி தினைப்புனத்தில் நீயிருந்தசீரு
ஓவியமேஉன்னுறுதிகேட்க-யெழுதும்
உடன்படிக்கைமுறியுண்டோ கொண்டாடிபார்க்க
உடன்படிக்கை முறியெழுதி தாறேன்-வள்ளி
யுனக்கேவல் செய்வதற்கு உன்பிறகேவாரேன்
கடக்கவெனைத் தள்ளாதேமானே-யென்று
கட்டிமுத்தமிட்டது கசப்பேறுவானே
தனியே வனத்திலிருபேருங்-கூடும்
சையோகவேளையிலே பார்த்தென்னை நீரும்
இனியசெந்தேனே கற்கண்டே-உந்த
னிதமென்றுசொன்னதுவு மில்லையோவுண்டோ
முன்னிருந்த யினிப்பென்னபோச்சோ-யிப்போ
மூத்தகுடியாளுமக்குச் சக்கரைபோலாச்சோ
என்னை நீர்வகைசொல்வதேனோ-சுவாமி
யென்குலத்தை நீறிகழ்ந்து பேசுவதுமேனோ
தந்தையுங்கள் தேட்டையெடுத்தாரோ-எங்கள்
சாதியார்வந்துநிதந் தின்றுகொடுத்தாரோ
எந்தனுற்குறைகளே துண்டோ-சுவாமி
இழுக்கெந்தசாதியிலு மில்லாமலுண்டோ
மங்களகல்யாணமதில் நல்லாள்-அந்த
மணவறையி லென்தகப்பனிட்டநகையல்லால்

உங்களிடம்வந்தநாட்கொண்டோ-யெனக்கு
 ருத்திராட்சவடத்துக்கொரு நவமணியுமுண்டோ
மாதிவையுரைக்கழுத்தையன்-வள்ளி
 மங்கைதனைப்பார்த்தேதுசொல்வார்மெய்யன்!
ஏதடி நீபேச்சதிகங்கொண்டாய்-வள்ளி
 யென்னுடையசாதியி லிழுக்கென்னகண்டாய்
குபேரன்மகள்போலபேசாதே-உன்னப்பன்
 கொடுத்துவிட்டவரிசைகளை வெளியேசொல்லாதே
சபையார்களென்னவறியாரோ-யிந்த
 தாரணியிலுள்ளவர்க ளெவருமறியாரோ
உடுத்திவந்ததுணிக்கிவேறுண்டோ-களிப்பு
 ஊறியபித்தளை யோலைக்கிவேறுண்டோ
தொடுத்திருந்தகருகமணியோடே-யென்னை
 துடர்ந்துவரும்போதுனக் கேதுபட்டாடை
வண்ணார்கள்வெளுக்காதகலையுஞ்-சுத்த
 வாணோர்கள்யெண்ணையிட் டறியாததலையும்
புண்ணாக்குபோலிருக்குமேலுங்-காட்டில்
 புரண்டசெடிமுள்ளிழுத்து சுரண்டிடவிட்டாலும்
எப்போதுங்காய்கிழங்கைதின்று- நீயும்
 யிருந்தகெதிதெரியாதோ வரும்போதென்பின்னும்
அப்பவேநானழைத்துத்தந்து-நல்ல
 வாபரணயானதையு மழகாயணிந்து
செம்பவளமாளிகையமைத்து-உனக்கு
 செங்கமலத்தாதிகளை யேவல்நேமித்து
நம்பிநான்செய்ததைமறந்து-வள்ளி
 நாயகமேபேசுவது மென்னடியிகழ்ந்து
மாதேநீபதராதேவாடி-யெந்தன்
 மனமுழுதுமறியாமல் சொல்லாதேபோடி
தோகையேயிதுவென்னமூர்க்கம்-உங்கள்
 கூறறிந்துசொல்லுகிறேன் குறவருடமார்க்கம்
சாராயங்கள்ளுகள்குடித்து-குறவர்
 சந்திக்கிசந்தியே சண்டைகள்பிடித்து
பூராயம்தெரியாமற்கத்தி-கண்ட
 பூனைகளையெரிவாரே முசலென்றுகுத்தி

தின்பதுவுமுண்டதிகமாக-குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவளவாயாலேயென்று-சுவாமி
செப்பவேவள்ளியவள் வெஞ்சினங்கொண்டு
விண்ணாணம்பேசுவதுசீரோ-சுடலை
மீதிலெலும்பானதுவை தின்றதுவுமாரோ
கண்ணப்பனெச்சிதிங்கலையோ-சிவனுங்
கரிக்காகப்பாலகனைக் கொன்றதுவுமிலையோ
புத்தியுமக்கில்லாதேபோமோ-கெட்ட
யினக்குறவர்பெண்ணை நீர் சம்மதிக்கலாமோ
யெந்திசையும்புகழ்பெற்றநாதா-வென்று
யிவள்சொல்லும்வகைகண்டு கூறுவார்தோதா
அடந்தேருவார்குடிமிகுந்தால்-குறவர்
அவர்தனக்கேசிலவுக் கில்லாதிருந்தால்
கடன்வாங்குவார்சம்மதித்து-தாலி
கட்டியபெண்டுகளை யீடாகவைத்து
குடுத்துவிட்டபணத்துக்கீடாக-வைத்த
குறத்திகளைப்பணங்கொடுத்த குறவன்வெகுவாக
அடுத்தவளையனுதினங்கூடி-யிவர்கள்
அஞ்சாறுபிள்ளைகளைப் பெற்றபின்தேடி
பணங்கொடுத்தனுப்புகிறபோது-பெற்ற
பாலரையுங்கூடவே கூட்டியவள்மாது
குணமாகமுன்னீடுவைத்த-பழைய
குறவனுடன்போவதுங்கள் சாதியிலேமெத்த
இதுபுதுமையிவ்வுலகிலுண்டோ-வள்ளி
யேந்திழையேயிதைவிட லெச்சைவேறுண்டோ
கதிகொண்டமயில்வாகனத்தார்-இந்தக்
கதைசொல்லவேவள்ளி யவளெதிருரைத்தாள்
குறத்தியென்று யெனக்கு வசைபுரியுஞ்-சுவாமி
கும்பர்முனியாலுங்கள் சேதிகொஞ்சம்தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்ததிலையோ-என்னப்பன்
மலைவேடன்மகளைப்போய் மாலையிட்டதிலையோ
சிந்தைமகிழ்ந்தொருபெண்ணைத்தூக்கி-உங்கள்
சிவன்தலையில்வைத்துமே சுமந்ததுக்குச்சாட்சி

நந்திகேசுபரர் சொல்லக்கேட்டேன்-சுவாமி
ஞாயனிசமில்லாமல் நான்சொல்லமாட்டேன்
ஆட்டுக்காலதுதனை யெடுத்தார்-உங்க
ளப்பனென்றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பாருமதுதாதா ஐயோ-ஒற்றை
மாட்டுக்காரனை வைத்திருந்ததுவும் பொய்யோ
கண்ணாயிரங்கொண்டவேந்தி-னெம்மான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லோ வந்தபகீர்த்தி
பெண்ணொருவர் கொடுக்காததெதினால்-னொண்ணன்
பெறுவயிறுகொண்டுவழிக் கரையிலிருந்ததினால்
அண்ணனுமே மத்தளங்கொட்ட-சொந்த
அருமைமருமகனின்று தைத்தாளந்-தட்ட
விண்ணவர்கள்கூடியே நகைக்க-வந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டுபிர்மிக்க
தேவடியாள்போலுமது அன்னே-கூடுந்
தேவசபையிலே நின்று ஆடலேயோ முன்னே
பாவலர்க்கருள்புரியுஞ்சீலா-யிதையும்
பார்த்தவர்கள் சிறியாரோ தங்கவடிவேலா
பத்மாசூரனுக்கு மிகப்பயந்து-உங்கள்
பரமசிவனோடலேயோ காட்டுவழி நுழைந்து
கைப்பொருளு மில்லாமல்தேகி-யென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலேயோ பரமசிவயோகி
கும்பமுனிக்கருள் புரிந்தோரே-யென்று
கூவியே வள்ளிசொல்லு மொழிகளறிந்தாரே
தென்பாக யென்மோகவள்ளி-யிந்த
சீமையிலே திருடிவருங் குறவர்குலக்கள்ளி
குதிகொண்ட வனக்குறவர்சாதி-வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர்சேதி
சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில்-ஜனங்கள்
சந்தடிகளாகவே சயனிக்கு மிடையில்
கூசாமல் கூடவேபடுத்து-துக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளைக் கழற்றியேயெடுத்து
பேசாம லோடுவதுகண்டு-குறத்தி
பெரியதனக்காரர்களுமே பிடித்துக்கொண்டு

வம்பிலே தலைமயிரைக்கட்டி-குறத்தி
மார்பிலேபோடுவார் சொல்லென்றுகிட்டி
செம்பாணிகொண்டுமே யிருத்தி- அவர்கள்
சேலையையுரிந்துசின மாகவே நிறுத்தி
அடிதண்டமாகவே யடிப்பார்-குறவர்
அப்பவுமெடுக்கவுமில்லை யென்றுமே துடிப்பார்
தடியடிக்கி யசையாதசாதி-குறவர்
சங்கைகெட்டுநிற்பார்கள் தெரியுமவர் சேதி
என்றிவருரைக்கவுமே மாது-சுவாமிக்
கெதிராகநின்றேது சொல்வாளப்போது
தொண்டர்தொழு கின்றமயிலேறுஞ்-சுவாமி
சொல்லுவே னுங்கள்குல வளமைகளைப்பாரும்
அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும்-நல்ல
ஆவினங்கள்கூடிவரு மாய்ப்பாடிவாழும்
இடையருடவளவி லென்னாளும்-உறியி
லிருந்தவெண்ணை திருடினதை யாரென்றுகேளும்
அன்றுடனசோதையறிந்து-வந்து
ஆதினங்கள் கட்டுகின்றகயறால் வறிந்து
ஒன்றாகமாதரொரு பக்கங்கூடி
உரலோடே கட்டினதைச் சொன்னாலும் வெட்கம்
கட்டுண்டதும் ரோஷமில்லையோ-பெண்கள்
கட்டியசேலைகளைக் களவாண்டதில்லையோ
வெட்டிய சமர்க்களத்திலேரும்-கிருஷ்ணன்
விஜயனுட குதிரைகளை மேய்க்கலையோபாரும்
ஊத்துகிற கஞ்சிகளையெடுத்தார்-கிருஷ்ணன் [த
ஊளர்க்காலிமாட்டையெல்லாங் கட்டியங்கே மேய்
கூத்ததிக மூண்டின்னம் நிரம்ப-சொல்லக்
கூசுதேயென்மனமு மென்றிவளியம்ப
கேட்டவடிவேலவர்கை நீட்ட-வள்ளி
கேளடியுங்களுட வீடுமலைநாட்டில்
நீட்டியிருகால்களை நிறுத்தி-அதனில்
நெட்டுமுட்டாவனை கூட்டியே பொறுத்தி
நத்தியகயற்றால் வரிச்சு-மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலையால் மேய்ந்தருச்சு

சுத்திவைத்தசுவரெல்லாமோட்டை-யசந்து
 தூங்கவும்விடாதங்கு மூணுமூணுத்தமூட்டை
ஆடேறிமேயுமதில்தொல்லை-வீட்டில்
 அஞ்சுபேர் தனக்கதிக மிருக்கவிடமில்லை
மூடாதவாசல்களைக்கண்டு-பார்த்து
 மூடினுலுசரவொரு மிக்கட்டொழுக்குமூண்டு
தேடாதபொருள்சிலவுகாணும்-வைத்த
 தீபமுந்தெரியாது தோணுமல்தோணும்
கூடாதுகுறவீட்டைநம்ப-சற்றே
 குந்தவைக்கமுடியாது நசுநசுப்புரெம்ப
குறம்பாடிக்கஞ்சிகளைவாங்கும்-உங்கள்
 குறவருடபாக்கியெல்லாங் கூறையிலே தூங்கும்
வரம்பேதுமில்லையென்னுளும்-யென்று
 வடிவேலாசொல்லவே வள்ளிமின்னுளும்
தமக்கென்றுசிறுகுடிசைகட்டி-குறவர்
 தானிருப்பதுவேவசை யில்லாதகெட்டி
உமக்கொருதலத்தினிலும்நாடி-சுவாமி
 ஒண்டயிடமில்லாமல் மலைக்குமலையோடி
கையிலரைக்காசுமேயில்லாமல்-வீடு
 கட்டியேகுடியிருக்க வகையுமறியாமல்
வெய்யலிலும்வேனலிலுங்காய்ந்து-சுவாமி
 மெத்தவருஷித்தமழை பனியால்கனிந்து
இருப்பதுவைக்கண்டுமனம்வாடி-உமக்கு
 யிவ்வுலகிலுள்ளவர்க ளெல்லோருங்கூடி
சிறக்கவேகோவில்களமைத்து உமக்கு
 செம்பொன்மணியாபரணம் விருதுகள்சமைத்து
வடிவேலவாவென்றுயெண்ணி-உமக்கு
 வரிசையிட்டுவைத்தார்கள் பிரதிஷ்டைபண்ணி
அடியவர்கள்புண்ணியமீதையா- நீரும்
 அழகானகோவில்களி லிருக்கிறதுமெய்யா
தேருமதகரிபரியுமிரவல்-உமக்கு
 ஜெயமேளபேரிகையுங் கோயில்களுமிரவல்
ஏறுமயில்வாகனமுமிரவல்-உமக்கு
 யிட்டநவரத்னமணி யாபரணமிரவல்

இத்தனையுமுமக்கிரவல்தானே-குறவர்
இருப்பிடத்தைப்பழிக்குறீ ரெண்ணாமல்வீணே
வெற்றிவேலதுதானேசொந்தம்-உமக்கு
வேறேயொரு ஆஸ்திகளின் மேலென்னதொந்தம்
மச்சமுனிமறைபொருள்களாலும்-உங்கள்
வங்கிஷவகுப்புகளைச் சொன்னாரேகேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன்-உமக்கு
வாய்த்ததொருமாமனே அளவளந்ததாதன்
ஆத்தாளோ பாளுருறப்பறச்சி-அவளுக்
கருமையுள்ளதமயனையும் வளர்த்தவளு மிடைச்சி
தாத்தாவோ மீன்காரக் கரவன்-உமக்கு
தளகர்த்தனவனும் நல்லகுலமறவன்
அரனாரென் றுமையீன்ற தய்யா-சங்க
மாண்டியல்லோ சாதியிலே சொல்வார்கள் மெய்யா
வரமுறைகளில்லாத நாட்டம்-உங்கள்
வங்கிஷங்கள்தெரியாதோ பலஜாதிக்கூட்டம்
இதற்குமுன்னே நானறிந்தாலும்-உமக்கு
இசைவேனோ நீர்குட்டிக்கரணம்போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்யலாமய்யா-நாங்க
ளானாலுக்குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் நானென்றுகத்தி-யெந்தன்
பரணைதிரே வந்தீரே யதுவென்னபுத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவதுபோச்சே-சுவாமி
கொய்த்தினைமாவுக்கெனே கெஞ்சினதும்போச்சே
பேருதெரியாமலுரு மாறி-வந்து
பிசகுசெய்தமதகரியினாலேமதமீறி
பாரமத யானை வராவிட்டால்-உமது
பாசாங்குக்குள்ளாக மாட்டே னில்லாவிட்டால்
வழகியிந் தாடிகுற வஞ்சி-யென்று
வனவேடன் போலவந்து யென்னைதிரேகெஞ்சி
களையாகு தெனவந்து மூட்டி-நீரும்
காரியங்கள் கொண்டபின் பேசுகிறீர் கெட்டி
வலிய நான்வந்தேனோ தொட்டு-நீரும்
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவென்ன செட்டு

சலியாமல் நீறுருதிசொன்ன-மொழிகள்
தவறுவரோ கலிகாலமானாலுமென்ன
பொன்னடி துலங்கிய யென்மாமி-பெற்ற
புண்ணியனேயனுதினமு மகலாமல்சாமி
யென்னருகி லிருமென்றுகேட்டால்-சுவாமி
யென்குலத்தை நீர்பழிக்க யுமக்குவிளையாட்டா
வையகத்துக் கேர்க்காது யென்னை- நீரும்
வஞ்சகமாயிறந்து பேசுவதுதன்னை
தெய்வானையோ சொல்லி விட்டாள்-எந்த
சிறிக்கியுமக் கிவ்வளவு சூதுசொல்லி தொட்டாள்
எப்படியோ நானறியவில்லை-லோக
மெங்கும் நீர்போகாத விடமொன்றுமில்லை
இப்படியு மருந்திட்ட தாரு-உமக்கு
யேலாதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள்பேரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளைச்சொல்லும்- அவளை
மயிர்பிடித்துக்கொண்டாரேன் சற்றேறயிங்குநில்லும்
மருந்திடு மயக்கமில்லா விட்டால்-எனக்கு
பதில்சொல்ல மாட்டீரோ நானெதுவுங்கேட்டால்
முருக்குவளை தாதிகளே வாடி- நம்ம
முத்துலிங்கசுவாமியே நீ கூட்டிவாயோடி
கருதுமருந் திடுபிசகு தோணும்-எந்தன்
கணவனெனுங் கந்தருக்கு கைபார்க்கவேணும்
மின்னூரே யென்றிவளுஞ் சொல்ல-யெங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவருமென்ன
யெண்ணடிவீண்யோசனைகள் கொண்டாய்-நானும்
யெவள்வீட்டி லேயிருந்துண்ணத்தை நீகண்டாய்
என்னுடைய சொல்லுருதி மீறி- நீயும்
எதிர்பேசினதினாலே யுன்னை நான்சீறி
சொன்னவகை யல்லாது கண்ணே-சும்மா
தோகையேநானுமுனை பேசுவேனோபெண்ணே
மயங்காதே நீவள்ளிமாதே-உந்தன்
மனமறிய நான்சொன்ன தல்லாதிப்போதே
ஜெயமாகதான்போயி வருவேன்-வள்ளி
தினமுமுனைப்பிரியாமல தெரிசனமுந்தருவேன்

உந்தனைவிட் டகல்வேனோ மானே-யென்று
யுபசாரஞ் செய்தங்கி ருக்கையிலே தானே
கந்தனையும் கோவிலுக்குள் தேடி-அங்கே
காணாமல் தெய்வானை யம்மன்மனம் வாடி
மங்கையரே சுந்தரப்பிரகாசன்-அந்த
மாணிக்க கெங்கைக்கு போன முருகேசன்
யெங்கேயென வேலவரைத் தேடி- நீங்க
ளிது நிமிஷம் வரவேணு மென்றிடவேயோடி
தாதியர்களெல்லோருஞ் சென்று யெங்கள்
சண்முகவேலாயுதனைத் தேடினாரென்று
ஆதிசிவ மாணிக்க கெங்கை-தீர்த்த
மாடவந்தவேலவரைக் கண்டீர்களோயிங்கே
பாதிபிறை நுதலழகி யாளே- அவள்தன்
பர்த்தாவைக்காணேமென்று தேடுவதினாலே
கதித்த புகழ்கொண்டமுனிவோரே-யெங்கள்
கந்தனையுங் கண்டதுண்டோ சொல்லுவீர் நீரே
காணிக்கை கொண்டுவந்தோரே-எங்கள்
கட்டழகி தெய்வானை மணவாளனாரே
மாணிக்க கெங்கை நீராட-யிங்கு
வந்தவரைக்காணீர்களோ யினியெங்கேதேட
பாங்கியவர் நதியெங்குந்தேட-கோவில்
பணிவிடைக் காரர்தெரு வீதிவழிநாட
ஏங்கியவர் தேடுவது கண்டு-சுவாமி
யெங்கோனுஞ்சிந்தையி லறிந்தன்புகொண்டு
நினைவில் மறக்கா தெய்வானை-யிந்த
நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ்-சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்று தேடி-வாரார்
ஏந்திழையே நான்போயி வரவும் விடைகாடி
தாடியென்று சொல்லவே திகைத்து-வள்ளி
தையலருஞ்சுவாமிதனைப் பார்த்துமேநகைத்து
தேடிவந்தபேர்களை நானடிப்பேன் அந்த
தெய்வானைவந்தாலுமே சண்டைபிடிப்பேன்
என்னுடைய கணவனையுந்தேட அவளுக்
கென்ன வதிகாரம் விடை கேழ்க்குறீரோட

மன்னவா யிதுவென்ன வென்றே-சொன்ன
வள்ளிதனையுபசாரஞ் செய்தருகில்நின்றே
யெனக்குறியமானே நீகோபம்-இப்போ
யென்பேரில்வைக்காதே வீண்மனஸ்தாபம்
உனக்குநான் பிசகுசெய்வேனோ-பெண்ணே
யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப்பேனோ
போய்வாரேன்வள்ளி தயவாக-யெனக்கு
புகழ்ந்துவிடைதாடி தெய்வானையிடமேக
வாய்திறந்துசொல்லுமென மகிழ்ந்து-யென்று
வடிவேலர் கேழ்க்கவே வள்ளியுமுகந்து
மறைபுகழு கின்றவடிவேலா-சுவாமி
மனவருத்தமில்லாமல் போய்வாருஞ்சீலா
இறையவருக் குகந்தமகனுரே-யென்று
யிவள்சொல்ல வேலர்வழி கூடநடந்தாரே
சித்திரவடிவேலர் நடந்தார்-இங்கே
தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டடிபணிந்தார்
வெற்றிமயிலோனன்பு கொண்டுகோயில்
மேவியதெய்வானையையுங் கண்டெதிரேசென்று
மங்கையரே யெனைத்தேடுவானேன்-நம்ம
வள்ளியம்மை தன்னுடைய சோவிலுக்குபோனேன்
செங்கமலமாதேயென் கண்ணே-யிப்போ
தேடினதுமென்னவகை சொல்லாயோ பெண்ணே
தெய்வானையென்றூர் துணிந்து-அந்த
தேவிசெவ்வேள்பாத மலரடிபணிந்து
வைபோகமான வடிவேலே-உடைய
மணவாளா உமக்குநித மிதுதானோவேலே
இளையாள்மேலிருக்கிற பாசஞ்-சுவாமி
யென்பேரிலேனில்லை யுமக்குவிசுவாசம்
அழையாத விருந்தோ நீர்காணும்-வள்ளி
யவள்மனைக்குநிதம் வலியப்போகவோவேணும்
முழுக்கவே யும்மாலே யேச்சே-சாதி
முறைதவறிக்குறவருட சம்மந்தமாச்சே

இழுக்கானசாதியிலேகி-மாலை
யிட்டாலுமேன்மையது தருவாரோயோகி
அடிக்கடி நீரவள்மனைக்குப்போனால்-மெத்த
மனக்களிப்பாகவே சொல்லுவாயானால்
குடிதனிலுயர்ந்தவளுமில்லை-வள்ளி
குறவர்குலமானதால் சொன்னேனென்சொல்லை
நிசமென்று நீரெண்ணுவீரே-உமக்கு
நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுடமோகமதவீரோ
அசையாமலானந்தமீறி-வள்ளி
ஆசைகொண்டுபேசுறீர் நானுமக்குப்பாரி
யாகிநானெடுத்தென்னகோட்டை-புவியில்
அறியாரோநீரெனக்குத் தேடிவருந்தேட்டை
தேகியானவாண்டிபோலானீர்-சுவாமி
தேவியவள்வள்ளிதினை மாவுதிங்கப்போனீர்
திரிபுவனையருள்பெற்ற பாலா-உமது
சித்தமதுயெப்படியோ கதிரைவடிவேலா
அரிமருகரே யென்றுரைக்க-யெங்க
ளாறுமுகன்சொல்லுவார் தெய்வானைமெய்க்க
மானேநான் உன்வருதிபெற்றேன்-பின்பு
வள்ளிதன்னை மாலையிட்டுகூட்டிவந்துவைத்தேன்
தேனேயென்மேற்பிழைக ளில்லை-உனக்கு
தெரியாதோ வீணில் பேசுவதுதொல்லை
கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று-யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மாசனத்திலேயொன்று
சேவலொருகையினிலிருக்க-யெங்கள்
சித்திரவடிவேலவருமே கொலுவிருக்க
சூடாதீவாராதனைக்கி-வந்து
சூழ்ந்தார்கள் கோடானுகோடியன்றைக்கி
அடியவர்பணிந்துதுதிபாட-கதிரை
ஆறுமுகன்மீதினில் கவிமாலைசூட

சிம்மாதனத்திலிருக்க-யெங்குஞ்
ஜெய ஜெயன வந்தார்கள் சூழவேபெருக்க
அம்மாபரஞ்சோதி பாலன்-நல்ல
அன்புடன் னருளுவர் ராருமுகவேலன்
துன்பவினை யணுகாமல்தானே-நீங்கள்
சுகமாக வாழ்வீரென் றெல்லவர்க்குந்தானே
தென்கதிரை வேலராருளாக-வந்த
தேவர்களு மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்து நிதம்பணிய-யிந்த
செந்தமிழ் தனக்குதவி செய்சுப்பிரமண்ய
கர்த்தனருளாலே குறைவில்லை-ஆருங்
கதிர்காமவென்றாலும் வறுமைகளுமில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி-யெங்கள்
திருமாலு மயனரனு முமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாவலரும் வாழி-வள்ளி
நாயகன் மேற்கவியி தென்னுளும் வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழி யிந்தப்
புவியெங்கு நகரத்தார் புகழ்பெறவே வாழி
வள்ளி தெய்வானையுடன்மேவி-யோக
வாழ்வு பெறுங் கதிரேச ரென்னுளும் வாழி.

கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

கதிர்காமத்து எசல்.

சீர்வளருங்கதிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவிநாயகனை யெண்ணியே-வாலை
சத்திசிவனைத்துதி பண்ணியே

சத்திசிவனருளும் வெத்திவேலவர்மலர்த்
தாளினை தன்னைமறவேனே-கந்த
வேலனுமெங்கள்முருகோனே

கோனெனுமிந்திரனுந் தேவருந்துதிசெய்யுங்
கும்பன் குருவைப்பணிந்தேத்த-வெகு
யின்பமுடனேகதை வாழ்த்த

யின்பமுடனேவரு மன்புள்ளதோழியரே
யெங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர்காமமதைப் பாரும்

தென்கதிர் காமமென்றால் யெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவல்கொடிதுலங்கு தேவதையா-இந்த
மாவளமாநகரின் மீதையா

மாவளமானயிந்தப் பூநகர்தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகேசன் பெண்ணே-வேல
ரிங்கேயிருக்கிறார்தான் கண்ணே

இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவரென்றால்
அந்தமதகரிமேல்ப் பாரையா-மேவி
யந்தாபவனிவாற தாரையா

அந்தாபவனிவரும் கந்தன்பன்னிருகையன்
ஆனைமேலேறிவரு வோரடி-தேவர்
சேனைசேனாதிபதி தானடி

சேனாதிபதியிவ ராளையின்மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும் லோலனே-வெகு
அருமையாயீன்றவளார் வேலனே

அருமையாயீன்றவளுந் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளே யெங்கள்பரமேஸ்வரி-கையிலே
காத்தாளே மங்கைமங்களேஸ்வரி

காத்தாளேசெங்கைவேல னாத்தாளிவளென்றீரே
கயிலாசநாதர்க்கிவ ளாரு-யெனக்
கொயிலாக சொல்லுமறுசீறு

ஒயிலாகயீஸ்பரியுங் கயிலாசநாதருக்கு
உத்தமிசொந்தமனை யாளடி-வாலை
சத்திசிவனென்பார்கள் கேளடி

சத்திசிவனையவர் பெற்றிடும்ரதிமதன்
தான்வந்தெதிர்த்ததென்ன சீரையா-சிவன்
ஏனவர்தன்னை யெரித்தாரையா

ஏனெரித்தாரென்றாயே மானேயுடையவர்மேல்
யேதுக்குபாணமதை யெய்தான்-சிவன்
வாதுக்கனலாகவேதான் செய்தான்

வாதுக்கெதிர்த்துவந்த போதுவிஜயன்வில்லை
வாங்கச்சிவனையடித்தே வைதான்-சிவன்
தாங்கியருளவர்க்குயேன் செய்தான்

தாங்கினதவத்தா லோங்கியபார்த்தனெனும்
தானேபொறுத்தாதருள் சிந்தையார்-இந்த
ஆனைமேல்வாறகந்தன் தந்தையார்

ஆனைமுகமும்பெரும் பானைவயறிலங்க
அந்தாயிருக்குராரோ பாரையா-ஒரு
தந்தமிலங்கியவ ராரையா

தந்தமதுதுலங்க வைந்துகரமிலங்கத்
தனியேயிருக்கிறவர் தான்பெண்ணே-வள்ளிக்
கினியகுமரன் தமையோன் கண்ணே

இனியகுமரனையுங் கனிவாய்வளர்த்தெடுத்த
யீசனுக்குயிந்தப்பிள்ளையேனோ-நந்தி
வேஷமெடுக்க விதிதானோ

வேஷமெடுக்கக்கண் டேசியவள்ளியஞ்சி
வேலனுங்கந்தனைக் கொண்டாடினாள்-ஒரு
தாழ்வன்றிமாலையிடக் கூடினாள்

தாழ்வன்றியேபுவியில் வாழ்வுமிகுந்தகந்தன்
சங்கையில்லாமல் கெஞ்சிநேரே-குற
மங்கையைக்கூட்டிக் கொஞ்சினாரே

மங்கைகுறவருட சங்கையல்லடிபெண்ணே
வந்தபகவன்முனி வேண்டி-ஆதி
சொந்தமாய்ப் பெற்றவள்ளிதாண்டி

சொந்தமாய்வேலனுக்கு மிந்தவள்ளிக்குமுன்னே
சூட்டவில்லையோ மணமாலை-திருப்
பூட்டவில்லையோ புவிமேலே

பூட்டவேதெய்வானையைக் கேட்டுமுன்னாளையிலே
பூமணஞ்செய்தாரடி வேலன்-ஆழி
வாமனன்தங்கையருள் பாலன்

வாமணனேமஞ்செய்து தேமகமாய்மாலையிட்டு
வந்தவர்வட்டக்குடைமின்ன-யிந்தத்
தந்திமேலேறிவாறதென்ன

தந்தியிலேறிவாரா இந்தத்திருவிழாவின்
சங்கையதுதாண்டி கண்ணே-சுவாமிக்
கிங்கேவளமையிது பெண்ணே

இங்கேவளமையென்று லெங்கும்பகலைப்போலே
யிருபுறமும்ஜனங்க ளேந்தியே-கொண்டு
வருகிறதீபமென்ன காந்தியே

காந்தியுடனேகையி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
கற்பூரதீபமதை தூண்டி-வாரூர்
சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி

தாண்டியுபசரித்து வேண்டிதர்மஞ்செய்ய
சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா-வேலே
சித்திரமானதிதைப் பாரையா

சித்திரமானவன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர் நகரத்தாரடி-வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப் பாரடி

நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடங்கட்டிய
நகரத்தாரென்று லவர்யாரு-அவர்
புகழ்பெற்றிருப்ப தெந்தவூரு

ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண்ணூற்றுறா ராரடி-வெகு
பாங்குள்ள நாட்டுக்கோட்டையாரடி

நாட்டுக்கோட்டையாரென்றுல்வாட்டமில்லாதலங்கை
நாட்டுக்குவந்தவகை யேதையா-புகழ்
நீட்டும்நகரத்தார்கள் தானேயா

தானேயாவென்றுசொன்ன மானேகொழும்பினிலே
சந்தோஷமாகவேயா பாரமும்-செய்ய
வந்தவர்களிவரென் னேரமும்

என்னேரமுங்கொழும்பில் சொர்னயாபரஞ்செய்ய
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே-யிவர்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே

பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌரணைக்கே வருவாரடி-யிங்கே
வருஷங்கள்தோறும்வெகு சீரடி

வருஷங்கள்தோறுமிங்கே வருவாரானாலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேகிறு லப்போதுகாண்-யிங்கே
தான்வேலெடுத்துவார தாருகாண்

ஆருகாணென்றுய் புகழேரும்புதுக்கணக்குக்
காகவந்தநகரத் தார்கள்-வெகு
சேகரமாகவரு வார்கள்

சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிகுந்தவரே தோணும்-நல்ல
கல்விமிகுந்தவரே காணும்

கல்வித்திரமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே-வெகு
விந்தையாநாட்டுக்கோட்டை யாருக்கே

நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு தீட்டும்புகழ்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவரைத் தானையா-யெங்கும்
சகலபேர்களுஞ்சொல்வ தேதையா

சகலயாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவருமற்செய்துவந்த தோதினால்-புவியி
லிவரேநகரத்தாரென் ரோதினர்

இவர்களைப்போலநகர் எவ்வளவோதர்மஞ்செய்தா
யேனையோகாணுமந்த நாளிலே-அப்போ
தானவர்க்கந்தபே ரேனில்லை

பேர்புகழ்சரிகைகிரிகை நேருங்குகனருளும்
பெற்றதினால் நகரத்தாரே-யென்று
யெத்தலத்திலுமுரைத்தாரே

எத்தலத்திலும்பெற்ற மதுரைச்சொக்கர்
யிருக்குங்கோயிலையெல்லாந் தானையா-பொன்ன
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா

ஆறென்றாய்பெண்ணே யெங்கும்பேரானதென்மது
ஆலயத்தைப்புதுப்பித்த தாரடி-வடி
வேலனருள் நகரத்தாரடி

வேலனைப்பெற்றசத்தி வாலைசிவகாமித்தாய்
மேவுஞ்சிதம்பர நடேசனார்-சபை
யாவும்புதிப்பிக்கிற தாரையா

புதிப்பிக்கவேணுமென்று மதிப்பித்துகந்துசெய்தார்
புவியிற்புகழ்நகரத் தாரடி-மூகில்கள்
குவியும்தன்மைபோல்கொடை யாரடி

கொடையாளர்தர்மஞ்செய்ய சடையாரோவாணிபத்தி
கூடும்முயர்ச்சியுள்ள வாழ்விலோர்-புகழ்
நாடும்வேதாகமத்தின் கேள்வியோர்

நாடுமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
நகரத்தார் தர்மம் நிலைநாட்டினார்- நித்தியம்
சுபஜெயமங்களத்தைச் சூட்டினார்

சூட்டியவர்க்கருளைத் திட்டியவேலவர்மேற்
சொன்னகவியெங் கும்பிரகாசம்-ஓகோ
மன்னவருமக் கெந்ததேசம்

தேசமென்பதுராமன் சேதுபந்தனஞ்செய்த
சீமான் திருப்புல்லாணி தானடி- தங்கம்
ராமசாமியென்பது நானடி

நாணடிக்கடிகந்த நாதன்தனைப்பணிய
நல்லதினங்களெப்ப காணும்-அத்தைச்
சொல்லநாமிங்கே வரவேணும்

சொல்லக்கேள்சுக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
தோதானகார்த்திகைக்கித் தானடி-வந்தால்
பாதகங்களகன்று போமடி

பாதகந்தன்னைப்பரி காரமேசெய்யுங்கந்தன்
பாதகந்தனைப்பணிய வேணும்- நாங்கள்
காதல்கொண்டேவருவோம் காணும்

காணுந்தவமிருந்து கதிரைப்பதியுகந்த
கந்தன்செந்தூரில்வளர் யோகண்டி- நல்ல
தொந்தமிட்டாடுமயில் வாகண்டி

வாகன்செந்தூரானென்றால் வையாபுரிப்பழனி
மாமலைமேலிருப்ப தாரு- நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு

சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுள்ள
தலங்களெல்லாமிவர் தாண்டி-மேவி
விளங்குங்கதிரைப்பதி யாண்டி

ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டியபதியென்றால்
அத்தலங்களிலேது காணும்-இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோணும்

சித்தம்வைத்திருப்பது மூத்தரெனுமடியார்
சிந்தையைவிட்டகல மாட்டார்-மாயன்
செந்திருவாழ்கதிரை நாட்டார்

நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்டமாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில் செல்வாரோ-நாமும்
கேட்டவரங்கள் தருவாரோ

கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுபதியில்செல்வார்
கேசவன்மருகனுர்க்கே-யெண்ணி
வாசமாய்நம்பிவந்தோர்க்கே

வாசமுடனேகதிரேசனைத்தொழுதிட
வாருமையாபுகழ் வாழி-யினி
கூறும்ஜெயமங்களம் வாழி

வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழி-யெங்கள்
கோழிக்கொடிக்குலமும் வாழி.

கதிர்காமத்து ஏசல்

முற்றிற்று.

கதிர்காமக் கும்மி.

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும் நல்ல
தென்கதிர்காம மதில்மேவும்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனின்மே லெங்கள்
அண்டர்கொண்டாடிய வாசனின்மேல்
மங்களஞ்சேரும் கும்மிப்பாட வந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியே யெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே
சுந்தர நீரணி ஆறுமுகன் மீதிற்
சொல்லுந்தமிழுக்கு நாலுமுகன்
சிந்தைக்கிசைந்த வேளைவாழ்த்திக் கவி
செப்பும்புலவர் களைப்போற்றி
சந்தோஷமாய்க்கும்மிப் பாட்டுரைக்கக் கந்தன்
தையல்தெய்வானையு மேசிறக்க
வந்துதவிசெய்ய வேணுமம்மா நானும்
வாழ்த்துங்கவிமாலே பூணுமம்மா
கந்தன்கதிர்காம வேலவனே புவி
கார்க்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேய னுகூலனே தொழு
தேத்திப்பணியும் சீலனே
மங்கையரெல்லோரும் வாருங்கடி யிந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடி முகம்
சிறந்தகுங்குமந் தீட்டுங்கடி

கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டி நல்ல
கோலவர்ணபட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடி கந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி
ஐயமில்லாமலே நாடிவந்த யிந்த
ஆறுமுகன்பதி தேடிவந்த
சேயிழைமார்களே வாருங்கடி கவிச்
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி
ஓதியசெந்தமிழ்ப் பாடிடவே யிந்த
ஊர்வளஞ்சொல்லுக் கொண்டாடிடவே
யேதுபிழைக ளிருந்தாலும் சுவாமி
யேழைக்கிரங்கி யெனையாளும்
ஆறுமுகனென்று பேருடையா னெனை
யாளும்கதிர்காமவ் வூருடையான்
சீருடையான்வடி வேலுடையான் வெகு
சித்தர்கள்போற்றிய காலுடையான்
சத்திக்குகந்த மகன்தானே யிவர்
தந்தையுமுக்கண் சிவன்தானே
யெத்திசையும்புகழ் மால்மருகன் றன்னை
யேந்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி
வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலே மழை
மாரிபெய்யவுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேத்தினர் சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினர்
சென்னல்களெல்லாம் விளைந்திருக்கு மெங்கும்
சிங்களநாடு மகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்தழைத்தெங்கும் மூத்திணும் பூங்
காவுகளெல்லாம் வளந்தோணும்
மாவுங்கொய்யாவு மடர்ந்திருக்கும் புன்னை
மரம்பிலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்

கூவுங்குயில்மயில் கூட்டமும் வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்
கானகத்தில்மயில் ரொம்பவடி புலி
கரடிமான்மறை கும்பலடி
வானரங்கள் விளையாடுவது மெங்கும்
வண்டுகள்கீதங்கள் பாடுவதும்
மாணிக்கக்கெங்கையா ரோடுவதும் நித்தம்
மாதவர்வந்து நீராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரே கதிர்
காமத்தைநோக்கி வெகுபேரே
வீதியலங்கார மெத்தவடி யிதில்
மேவுஞ்ஜனங்களும் சுத்தமடி
சோதிமயமான கோபுரமுங் கோவில்
சூழ்ந்ததிருமதில் தாவரமும்
குமரன்கோவி லிலங்குதுபா ரிதில்
கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும் வள்ளி
யம்மைதெய்வானைக்கி மாடமும்
என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின் கோவி
லிலங்கியவலங் காரத்தின்
சன்னிதிகாவலும் சிங்களவர் கோவில்
ஸ்த்தானிகராவதும் சிங்களவர்
நன்னகரெங்கினும் சிங்களவர் கோவில்
நாட்டியக்காரரும் சிங்களவர்
மன்னரசுக் குருத்தவர்கள் விட்ட
மானியங்கள்ரெம்பப் பெற்றவர்கள்
புத்தமதத்தி லுகந்தவர்கள் கந்தன்
பூசையில்நித்த மிருந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவது மிவர்
நேர்ந்துபணிந்துகொண் டாடுவதும்
தெய்வானைக்கேத்த மலர்கள்கொய்வார் பர
தேசச்சன்னியாசிகள் பூசைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடி ஸ்தல
மகிமைச்சொல்ல நல்லதடி.

யெண்டிசைதோறும் புகழ்வார்கள் தொழும்
பெங்கும்சிறந்த கதிரேசன்
கண்டியில்மேவிய தீரனடி கந்தன்
காலாயுதக்கொடி வீரனடி
செங்கைவேல்வில்லையும் பெற்றவண்டி அந்த
தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகிய வேலனடி அவர்
சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி
சிறப்பைச்சொன்னவ ரேகாணும் அந்த
தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
யிருப்பதெந்த விடங்காணும் அதற்
கெப்படிப்போனால் தடந்தோணும்
கண்டிகொழும்பு மிருப்பதெங்கே யிந்த
பார்க்கடல்மத்தியில் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா
சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னாளே தேவர்
சொன்னசபதத்தால் முன்னாலே
வெல்லவேமாருதம் வீசையிலே தள்ள
மேருமுடியிந்தத் திசையிலே
வந்துவிழுந்த யிடமாச்சு யிந்த
வாரிக்குமேலே திடலாச்சு
உந்திக்கமலத் துதித்தவருங் கண்டு
உள்ளத்திலெண்ணி மதித்தவரும்
ஏழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியே யிதற்
கிலங்கையென்னும் பேர்தாக்கியே
ஆளுமென்றுபண நற்பாலே சொல்லி
ஆண்டகுபேரனுக் கிப்பாலே
ராணுவத்தோடே ஜெயம்பூண்டான் மன்னன்
ராவணன்றென்னி லங்கையாண்டான்
போனதிரையதா யுகத்திலே வந்த
பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே
கண்டுசிறையெடுத் தோடிவந்தான் ராமன்
கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்

நின்றுகடலைக்கண்டே திகைத்தான் அந்த
நேரம்வருணனையு மழைத்தான்
சீதையினாலே மனமுகந்து ராமன்
தெர்ப்பசயன மதிலிருந்து
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக் கன்னி
யாகுமரி யெல்லைகண்டுறுதி
பரப்பிலேபத்து யோசனையாய்க் கவிப்
படைமலைகொண்ட தற்கிணையாய்
உரத்துயோசனை நூறுமட்டும் அணை
உண்டுபண்ணிலெங்கைக் கோட்டைமட்டும்
நடந்துலங்கையைக் கண்டபின்பு ராமன்
ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத் திரு
வணைசிதருண்டு தான்மறைய
பின்னாலிலங்கையைச் சீராக்கித் தவப்
பெருமையால் கொஞ்சம்பேராக்கி
அன்னாள்விபீஷண னாண்டுவிட்டார் பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்
நாட்டமுள்ளகயற் கண்ணாளே லங்கை
நகரம்நான்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்து கடலாச்சு யிது
கொஞ்சமாய்த்தீவிங்கே துண்டாச்சு
அப்பாலித்தீவுசீ ரில்லாமல் யிதில்
ஆளவொருவரு மில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சு பெரி
யோர்களுநலாவு மிடமாச்சு
நயமிகுந்த பெருங்காடு வெகு
நாளாயிருந்ததின பிற்பாடு
யியக்கரென்றொரு ராட்சதனும் யிதில்
யிருந்தரசிட்டான் யேச்சவனும்
நத்தியேநாயர் சிலகால மேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்திதில் நாடினார்சிலர்
புத்தமதத்தைக் கொண்டாடினார்

திசைபுகழ்வங்க தேசாதி ராசன்
சிங்கவாகுபெற்ற ஞாயாதி
விஜயராச னும் வந்தாண்டி பூமி
விஸ்தாரங்கண்டு மகிழ்ந்தாண்டி
தலைமன்னாரென்று பேட்டைகட்டிராஜன்
தம்பனைநாடென்று கோட்டைகட்டி
சிலைவவியைக்கொண் டாடக்கண்டு தென்ன
னியக்கர்மார்கள் தான்கூட
செப்பமுடனிதை யாளவந்தான் வங்க
தேசத்ததிபன் மகனிவன்தான்
அப்பாலித்தீவுக் கரசாடி வந்து
ஆண்டவர்கள் வெகுபேர்களடி
வங்காளர்சிங்காளர் வெள்ளாளர் மத
சபயத்துமிக வல்லாளர்
யிங்கேவந்துகுடி யேறினார் யிதற்
கிசைந்தரசரு மீறினார்
சிங்களப்பாஷையு மேலாச்சு யிதில்
சிவசமையமு முண்டாச்சு
மங்கையரேசில ராஜாக்கள் புத்த
மதசமயத்தை மேலாக்க
பாண்டிசேரசோளத் தீரர்களும் வந்து
பட்டமாண்டமா வீரர்களும்
வேண்டிகோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டார் மதம்
வேறுசெய்யச்சண்டை யிட்டுக்கொண்டார்
பாவையேயெங்கும் நகராச்சு நல்ல
பாருலகத்திலே பேராச்சு
மேவும்சிவஸ்தல மெத்தவுண்டு அந்த
விஸ்தாரஞ்சொல்லவு முத்தியுண்டு
உன்னிதமான மலையுமுண்டு யிதி
லோங்கும்சிவனடி பாதமுண்டு
முன்னீஸ்பரம்வெகு முக்கியமாம் அதில்
மூலகணேசன் சிலாக்கியமாம்
கேட்டவர்க்கேயனு கூலமாம்திருக்
கேஷ்புரமென்றொரு தானமாய்

நாட்டமுள்ள நகு லேஸ்பரமாம் சிவ
நாதர்க்குகந்தகோ ணேஸ்புரமாம்
தண்டேஸ்புரம்வெகு தகுதியாம் ஐயன்
சாத்தாக்கோவிலொரு பகுதியாம்
எண்டிசைமெய்த்த குமாரபுரம்புக
ளிலங்கும்சந்திரசே கரபுரம்
கண்டவர்மெய்த்த மாவிட்டபுரம் ராம
கர்த்தரால்செய்த தனேகபுரம்
தொண்டர் துதிக்கும் தலங்களிதாம் பின்னும்
தோணுதிருப்ப தனேகமதாம்
ராமேஸ்புரமிதைச் சேர்ந்ததடி மின்னே
ராமனுதனு லமைந்ததடி
பூமிக்குறித்தான மன்னர்மெத்தப் பட்டம்
பூண்டரசிட்ட நகரமெத்த
கண்டியென்றும்கோட்டைக் காடிதென்று நல்ல
கழனிநீர்கொழும் பூரிதென்றும்
அண்டியஊரெல்லாம் கட்டடமாம்கோட்டை
அனுராசபுர பட்டணமாம்
முத்துச்சலவத் துறையுமுண்டு கடல்
முழுகிச்சங்கு குளிப்பதுண்டு
ரெத்தினபுரியென்று ஊருமுண்டு அதில்
ரெத்தினமணிகள் விளைவதுண்டு
பன்னகாமமதும் பறைநாடாம் யாழ்ப்
பாணப்பகுதி வெகுநாடாம்
இன்னமிருக்கு தனேகமெல்லை யிப்ப
யெனக்குச்சொல்லச் சமையமில்லை
கண்டவிடமெல்லா மூராச்சு கோவில்
கட்டியகட்டடம் பேராச்சு
திண்டுமுண்டாப்பழி கொண்டார்கள் நல்ல
சிங்களரோடர சாண்டார்கள்
கண்டியையாண்டிடும் வீரதுங்கன் யிதில்
கட்டுவிக்ரம ராஜசிங்கன்
தண்டிகையேறிய சூரர்களும் யிவன்
தலைமுறைவரை ராஜர்களும்

தொண்ணூற்றுமுடி மன்னரடி அதைச்
சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னமடி
விண்ணவர்மெய்த்திடு மானகரில் யிதில்
மேவியரசிட்ட பேரவரில்
கண்டயரசனும் மின்னாலே அதில்
கட்டடம்காணலாம் கண்ணாலே
வண்டனதிகாரக் காரடி அவன்
வம்மிஷம்நாயக்க ராஜனடி
அதற்குமுந்திய ராஜர்தொட்டுக் கட்டி
ஆண்டவிதமெல்லாம் சீறுகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணாமலைக் காடு
பண்டியிருப்பதுந் தானுமே
இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன் யிந்த
இலங்கைநாடெல்லாம் ராயசிங்கன்
சங்கையுடனர சாளையிலே சீமை
தன்னிலிருத்த வேளையிலே
சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியே யிந்த
தீவுக்குள்ளேவந்து யிறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்தும் புத்தர்
தாவுங்கழனித் திசையடுத்து
கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டி யதைக்
கொழும்பென்றுசொல்லி பேர்நாட்டி
வேட்டெழுப்பிக்காலிக் கோட்டைகட்டி நல்ல
விஸ்தாரமாத்திர பேட்டைகட்டி
தொட்டதிருக்கோண மாமலையும் அந்த
துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஒட்டாமல்தள்ளி விரைவாகி வந்து
உலாந்தாக்காற ருசாராக
ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள் பின்பு
ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிலைநிறுத்த யிந்த
மேதினியையெல்லாம் சீர்திருத்த
கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டிக்கொண்டார் யிந்த
கொழும்புகோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்

வம்பானகாட்டையும் வெற்றியுற்றார் கோடு
வங்காளக்கச்சேரி கட்டலுற்றார்
கண்டியரசனைத் தெரிந்திட்டார் பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு யருத்திட்டார்
வண்டிக்கிரோட்டுக ளுண்டுபண்ணி யிதில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி
துறைமுகங்களை நேராக்கி காப்பித்
தோட்டங்களையெல்லாம் சீராக்கி
நிறையயிந்தியாச் செனங்களும் ரேகு
நிறைந்ததீர்வைப் பணங்களு
மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார் பேசி
விளம்பும்ஆபீசை முந்திவைத்தார்
என்சொல்வேனடி மின்னரசே யிந்த
இங்கிலீஷ்காரர் தன்னரசை
பூட்டிரயிலையும் நடத்தினர் யெங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்தினர்
தாஷ்டீகமான கடலலைக்கியூட
தடுத்தணைகட்டி யேநெருக்கி
தண்டவாளசூட்சம் வைத்தாரே மலைத்
தண்ணீரைவாவென் றழைத்தாரே
கங்கையுஞ்சிங்கார முண்டாச்சு வெகு
தாழ்வில்லாவாழ்வுக ளுண்டாச்சு
பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சு வெகு
புத்தியும்வித்தையு மேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால் ஒரு
தாழ்வொன்றுமில்லையே தோழிப்பெண்ணே
தாழ்வில்லாத்தண்மை யுடன்வாழும் கவி
சாற்றியமன்னவ ரேகேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில் வந்த
ஆரம்பத்தின்கதை சொல்லுமையா
ஆரம்பமென்ன புராணத்திலே கதை
அறிந்தமட்டு மின்னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கள்:பெண்ணாரே வர்ன
கோலவிழிக்கயல் கண்ணாரே

அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலே கட்டி
ஆண்டகிரேதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியே தேவர்
கோனைவெருட்டியே கொளுத்தியே
பாரவிணையாளுக் கொஞ்சாத வெகு
படைப்பெருக்கத்துக் கஞ்சாத
வீரப்பிரதாப மிகப்பூண்ட மன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட
வாசமுள்ளசுர நாளையிலே அவன்
வந்துபோர்செய் திடும் வேளையிலே
பாசரைவீடு மிதில் தாண்டி கந்தன்
படைப்பெருக்க மிதில்தாண்டி
குன்றெனும்சூரரைத் தூக்கினர் தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினர்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடி யிதில்
ஆண்டர்களும் விசுவாசமடி
காமன்மைத்துனனைத் தொண்டுபண்ணி கதிர்
காமமென்றபேரை யுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டுவந்த நம்ம
வள்ளிமணுள னிவன்தாண்டி
மன்னவரேகவி சொன்னவரே யிங்கு
வாருமையா சொல்லக்கேளுமையா
மின்னியவேல வரைவாழ்த்த முறை
விளங்கச்சொல்லும் பணிந்தேற்ற
விளங்கும்தீப தெரிசனமும் நவில்
மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முழங்கச்சன்னதி முன்பாகச் சென்று
மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி
மூலஸ்தானந் தெரியாமே சபை
மூன்ஸ்தல மண்டபந்தோணுமே
சீலமிகுகந்தன் சன்னதியி லிட்ட
திறைமறைப்பிங்கே யேதுக்கையா
திறைமறைப்பு வளமையடி கந்தன்
சேவடிகாண்ப தருமையடி

முறைதெரியாத மானிடர்க்குக் கந்தன்
முன்மணிவாசலுந் தோணுது
முன்மணிவாசல் கடக்கணுமே சுவாமி
மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன் தன்னை
நானறியவகை சொல்லுமையா
நானுமறிந்தது மில்லையடி சொன்னால்
நம்புவையோ யெந்தன்சொல்லையடி
தேனருந்தவழி தோணுவிட்டால் கந்த
சேருவை காணமுடியாது
சேருவைகாண முடியாவிட்டால் இந்தச்
சிங்களவரெனும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவ னறியாமல் நித்தம்
ஆருக்கலங்காரம் செய்வார்கள்
ஆருக்கென்றால்வர்னப் பேழையொன்று அதற்
கன்புற்றலங்காரம் செய்துகொண்டு
பாரியகேடக மீதேற்றி வீதி
பவனிவாரது முண்டுமடி
பவனிவந்திடும் வேளையது யென்ன
பாவினையாகவே சமைந்தது
அவனியெலாம்புகழ்ந் தேற்ற பேழைக்
கருள் நிறைந்தது மெவ்விதங்காண்
அருள் நிறைந்து சமைந்தவித்தை வெகு
அத்தரங்கமிந்தப் பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால் கண்டு
கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே
வள்ளலுகந்திடும் கோவிலுக்கு முழு
வச்சிரத்தட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணி மேடையெல்லாம் செய்து
செப்போடிட்டது மேதுக்கையா

செப்போடல்லவோ தோழியரே யிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்கு யிது
செப்போடாகவே தோணுமடி
செப்போடிட்டதை மாத்தையிலே பின்னும்
சீர்திருத்திவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொள்ளாரோ சொல்லுமையா
அறிந்ததுண்டைய னுத்தரவால் பன்னி
ராண்டுக்கொருதர மாத்தினவர்
உரியசுத்தமவு னங்கொண்டு சமாதி
உகந்தடைந்தவர் கோடியுண்டு
கோடிபேருண்டென்றும் சொன்னவரே கந்தன்
கொலுவில்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாடும் கதிர்மலைமேல் கந்தன்
சேருவைச்சேகர மெப்படி காண்
சேகரமான மலைகளுண்டு சுத்தி
திரண்டுருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சார மடிமலைக்
கிசைந்துபோனவ ரில்லையடி
போனவரந்த மலைவளத்தைச் சொல்லிப்
புகழக்கேட்டே னதின்விதத்தை
ஆனலவ ரெப்படிப்போனர் போக
லாகாதென்றெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்
ஆகாதென்றது மெய்தாண்டி மூரு
கையனுத்தரவி னல்தாண்டி
யேகினலந்தக் கதிர்மலைக்கி வழி
யிசையத்தோணு மிருள்விலக்கி
யிசையும்நல்ல வழியுமென்றீர் முன்னே
யேகமிருகசஞ் சாரமென்றீர்

திசைக்கிச்செல்லாமல் தட்டிடுமோ கண்டு
சேரும்படிவிழி விட்டிடுமோ
விட்டுவிடாதது மெய்யதற்கே கதிர்
வேலவனுத்தர வாவதற்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம் வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்
நடந்துகாணுவ தெந்தமலை கந்த
நாதனிருப்பது மெந்தமலை
அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டே யங்கே
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டோ
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டு அப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மானிடர்க்கு சபை
காணவுந்தோணுது தோழிப்பெண்ணே
தோணுதென்றது மெய்யவரும் யிருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும்
காணுதமாமலைக் கேறினவர் சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ
கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையும் எங்கள்
கந்தன்கனக சபைமலையே
தொண்டரல்லால் கண்டபேரு மில்லை
அங்கேதடி வயிரவன் காவலடி
காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலே யெங்கள்
கர்த்தன்பவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சமாதொன் றிருக்கிறதே யதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குளதை
சொல்லுவேன்கேளு திரைகடந்த யோகத்
துரியாதீதத் துரைகடந்த
நல்லமுத்துலிங்க சுவாமிக்கடி மூர்த்தி
ராஜரால்கட்டிய கோவிலடி

கட்டியகோவில் சிறந்ததிலே கதிர்
காமம்சிவஸ்தல யானதிலே
முட்டிவணங்கி மூகையதீ னென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா
முழக்கமான நபிவரத்தில் வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமாக முசிலீன்கள் நிதம்
வந்துவணங்குந்தீன் சத்தமடி
தீனதுகூறிய மாபதியில் நல்ல
சித்திரவேலவன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரம்கட்டின தார்காணும்
கட்டியமாமடம் செட்டியடி தர்ம
கர்த்தரெனும் நகரத்தார்கள்
ஒட்டியபொதிகை யிட்டமைந்தார் புக
ழுயர்ந்ததர்மம் மடம்சமைத்தார்
உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள் செல்வ
மோங்கும் வசியகுலத்தார்கள்
இசைந்துவந்த வரைத்தேடி யன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி
நாட்டியதர்மம் மிகக்கொடுத்து கந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலே யிம
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு
வாரதுண்டுநக ரத்தார்க ளென்று
மன்னவரேசொன்னீ ரின்னகரில்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனுக்கு யிது
ஆடித்திருவிழா மூக்கியமோ
முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலே சுற்றி
மூக்கோணசக்கர வீதியிலே

சக்கரபாணி மருகரெனும் கந்த
சாமிதிருவிழாக் கூட்டமடி
கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடும் குடை
கொடிவிருதுகள் நின்றுடும்
நாட்டமுடைய திருநாளில் நிதம்
நடத்துகின்ற வளமையென்ன
வளமைவேழத்தின் மேல்மிருந்து கந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலே வரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி
கந்தனுக்கொத்த திருநாளி லிந்தக்
காசினியோரும் வருநாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக் கந்தன்
தேறுமேலேருவ தென்றைக்கையா
தேருமேலேறும் வளமையில்லை சித்திர
தேருமிழுப்பது மிங்கேயில்லை
தேருடன்தண்டிகை மீதேறி சுவாமி
நீரறுப்பானதைப் பாருங்கடி
நீரறுப்பென்றதும் தோன்றலையே யிப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
தேருமின்னுட்டு வளமைகளோ யிதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா
சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலே சுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலே யிதை
நீரறுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி
மெய்யானஆறு முகவரெனும் சுவாமி
மேவியவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமம் தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டோ

முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந் தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியுமுத்தியு முண்டாகும் பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்
கேசவன் தனைனரு மைக்குறிய வள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழ்களைச் சொன்ன
மன்னவரேயுமக் கெந்தவூரு
மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரம் சேது
மாநகராம்திருப் புல்லாணி
நன்னயமாகிய ஊர்தாண்டி தங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி
பேரையுமூரையு மேபுகழ்ந்து சொன்ன
பேர்பெற்றமானகர் மீதிருந்த
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கே நீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன
வந்துகொழும்பதனிற் சிறந்து வெகு
வாசமதாய்ச்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக் கண்ணுலே கண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி
கைதொழுதேத்தியே மெய்வாசன் நம்ம
கந்தன்கதிரை முருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணுளனின்மே லினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா
சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்கு வரும்
துன்பமகற்றுமிப் பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லாம்வல்லத் தாண்டவந்தாள் வாலை
தேவிசிவகாமி யின்தவத்தால்
அருள்பொருந்திய பூவாசன் வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்

திருவிழாவிற் சிறந்தவராம் கந்தன்
 தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவராம்
தீராநோய்களை தீர்த்தவண்டி சுவாமி
 சித்தம்வைத்து தம்மைக் காத்தவண்டி
நாரணனுக்கு மருகனவன் ஜெக
 நாதன்செந்தூரு முருகனையன்
தேவசேனாதி பதிதாண்டி கூவும்
 சித்திரசேவல்க் கொடியாண்டி
மூவர்புகழ்கந்தன் சந்நதியில் நின்று
 முழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி
சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரை வளம்
 சேர்கதிர்காம மூகந்தவரை
யிம்மானிலத்தவ ரேற்றியே அவ
 ரெண்ணியிருந்த படிதோற்றியே
செலுத்தும்வேடிக்கை பாருங்கடி கந்தன்
 தீபதெரிசனம் பாருங்கடி
கலத்தில்முக்கியம் பெத்தவண்டி கந்த
 சாமிக்கிசிங்காரம் நித்தமடி
முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்கும் நல்ல
 மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்
நாற்பத்தெண்ணுயிரம் தானவர்க்கும் திரு
 நாவலர்க்கும்திசை காவலர்க்கும்
சிங்காரக்கும்மி தமிழ்ச்சிறக்கும் நம்மள்
 செங்கைவேலன் கதிரேசனுக்கும்
மங்கையர்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும் ஜெய
 மங்களம்வாழி மிகவாழி
சித்திரவேலா யுதம்வாழி கந்தன்
 சேவல்மயிலு மிகவாழி
சத்தியருள்கந்தன் சன்னிதியில் புகழ்
 சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்.

உ

சிவமயம்.

ம ங் க ள ம்.

ஆதிபரஞ்சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்
மாதுவள்ளி தெய்வானைக்கும் வேலவர்க்கும்
சுபமங்களம்
குருவுக்கும் குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்
மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்
அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழ் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்
செந்தமிழ்க்கவி யாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
கந்தனறு மூகன்வேல் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்.

கதிர்காமக்கும்மி முற்றிற்று.

இதில் கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு கதிர்காமத்து ஏசல் கதிர்காமக்கும்மி மங்களம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

not hunted

checked
23 1 70